

**Om uitsluitend te dienen
in bestuurszaken**

AANGEBODEN OP

14-06-2010

**NIET TE REGISTREREN
DE ONTVANGER BEX J.P.**

H.D.D op
20.01.2011

Nr. _____ van het arrest
Nr. **804** Corr. Folio
Nr. **2005 CV 466** van het parket
Nr. **2007 BC 299** van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, **15de kamer**,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie en van :

2011
nihil

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Limburg, met kantoren te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus 1,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester Andy Beelen, loco meester Christian Lemache, beiden advocaat aan de balie van Hasselt,

tegen:

2012
nihil

 ; geboren te op , wonende te Hasselt,

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester Koen Geelen, advocaat aan de balie van Hasselt.

Beschuldigd van te

als eigenaar - uitvoerder,

A/ Op niet nader te bepalen datum, tusseen 01 juni 1997 en 30 juni 1997,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde
eigendom van:

op , geboren te
, wonende te

Ingevolge akte van aankoop d.d.
verleden door notaris te en
slotakte van echtscheiding d.d.
verleden door notaris te

- een houten constructie met afdak met een grootte
van +/- 5m x 4m, dat gebruikt wordt als dubbele
carport, te hebben opgericht in de voortuin van de
woning en voor de bouwlijn

zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen.

B/ En vanaf 01 juli 1997 tot minstens de dag van
de dagvaarding,

voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het college van
burgemeester en schepenen, in toepassing van art.
65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de
stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het
gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement
d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet
van 18.05.1999 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom
van 25 € per dag bij niet-uitvoering van het
vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de
artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 oktober

1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op: _____, nr. _____
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 65,23 euro. De
Bewaarder (get.) _____

Gezien het vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt d.d. 08 juni 2004 dat na tegenspraak zegt:

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert de complete afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie en dit binnen een periode van zes maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van de beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkornende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van 25 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gezien het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 18 mei 2005 waarbij als volgt werd beslist:

Verklaart zich zonder rechtsmacht om uitspraak te doen nopens de vordering tot herstel.

Gezien het arrest van het Hof van Cassatie gewezen op 13 december 2005 hetwelk het bestreden arrest vernietigt in zoverre het uitspraak doet over de herstellvordering en de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Brussel verwijst.

Gehoord het verslag van voorzitter Papen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Beelen.

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Geelen.

Gelet op de conclusies en stukken van partijen.

Bij arrest d.d. 13 december 2005 heeft het Hof van Cassatie het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 18 mei 2005 verbroken "in zoverre het uitspraak deed over de herstellvordering".

Bij tussenvonnissen d.d. 9 december 2003 had de correctionele rechtbank van Hasselt :

- de beklaagde schuldig verklaard aan de feiten zoals verbeterd en geactualiseerd qua tijdsbepaling;
- een plaatsbezoek bevolen, alvorens over de strafsanctie en de herstelmaatregel met dwangsom te oordelen.

Bij vonnis d.d. 8 juni 2004 werd:

- de uitspraak van de veroordeling opgeschort voor de termijn van drie jaar;
- het herstel in de oorspronkelijke toestand bevolen, hetgeen impliceerde de complete afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie en dit binnen een periode van zes maanden nadat het vonnis in kracht van gewijsde getreden was;
- levens voorzien in het ambtshalve herstel.

Bij het gecasseerde arrest van het hof van beroep te Antwerpen werd:

- het bestreden vonnis d.d. 8 juni 2004 vernietigd omdat de eerste rechter de beslissing over de schuld en de straftoemeting had gesplitst;
- geoordeeld dat de eerste rechter geen rechtsmacht meer had om nog over de strafvordering uitspraak te doen en evenmin nog enige herstelmaatregel mocht bevelen nu deze, weliswaar een maatregel van burgerlijke aard zijnde, tot de strafvordering behoorde;
- geoordeeld dat ook het hof geen rechtsmacht meer had om over de strafvordering, waaronder de herstellvordering begrepen, uitspraak te doen.

Bij arrest d.d. 13 december 2005 heeft het Hof van Cassatie geoordeeld dat :

- de herstellvordering ingesteld door de stedenbouwkundige inspecteur van burgerrechtelijke aard is;
- dit met zich meebracht dat wanneer de rechter bij een eerste vonnis een inbrouk op de wetgeving inzake stedenbouw bewezen verklaarde hij,

- ongeacht de op te leggen straf, bij een later vonnis nog uitspraak kon doen over de herstellvordering die voor hem gelijktijdig met de strafvordering door de stedenbouwkundige inspecteur was gesteld;
- hieruit volgde dat wanneer hoger beroep werd ingesteld tegen een vonnis dat uitspraak deed over de herstelmaatregel nadat bij een eerder niet aangevochten vonnis over de schuldvraag was geoordeeld, de appelrechters over de herstellvordering uitspraak moesten doen.

Het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 13 december 2005 heeft dus de beslissing van het hof van beroep van Antwerpen gecasseerd "in zoverre het uitspraak doet over de herstellvordering".

De vraag dient hier gesteld te worden naar de omvang van de saisine van de verwijzingsrechter, zijnde in casu het hof van beroep.

De omvang van de saisine van de verwijzingsrechter is in principe deze van de omvang van de cassatie (zie Raf Verstraeten, Handboek strafvordering, 4^e druk, n. 2412), inzake meer bepaald "in zoverre het uitspraak doet over de herstellvordering".

De regel van de beperking m.b.t. de strafvordering of de burgerlijke vordering geldt niet als de appelrechter geen uitspraak deed over de grond van de zaak, doordat hij zich onbevoegd verklaarde of de strafvordering als onontvankelijk beoordeelde.

De voorziening van de burgerlijke partij die slaagt, heeft dan voor gevolg dat de verwijzingsrechter uitspraak moet doen over zowel de strafvordering als de burgerlijke vordering (zie Mahaux P., noot onder Cass. 29 mei 1973, Pas. 1973, I, 904).

Daarmee worden gelijkgesteld de gevallen waarin de strafrechter zich om eenzelfde reden het recht ontzegt om uitspraak te doen op strafgebied en op burgerlijk gebied (R. Declercq, Strafrechtspleging, 4^e editie, n. 3551; Cass. Voltall.zitt. 9 december 1997, Arr. Cass. 1997 nr. 543).

De partijen worden uitgenodigd om stelling te nemen over het feit of het hof, als verwijzingsrechter, in deze zaak al dan niet uitspraak moet doen over de strafvordering.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald,
alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

Heropent de debatten om de hierboven uiteengezette redenen op de zitting van donderdag **20 januari 2011** om 14.00 uur ('30).

Houdt de uitspraak nopens de kosten aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **8 juni 2010**, waar aanwezig waren :

- mevrouw A. Papen,
- mevrouw C. Vanderkerken,
- de heer Ph. De Clippel,
- de heer M. Verbelen,
- de heer Th. Gillioen,

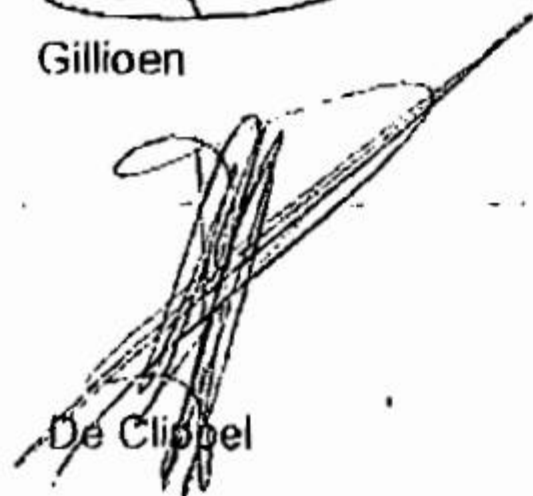
raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.

Gillioen

Vanderkerken

De Clippel

Papen